

МІЖНАРОДНІ УГОДИ ТА КОНВЕНЦІЇ, СПРЯМОВАНІ НА РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Ващук О. С.

*здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кафедри теорії та історії держави і права
Університет економіки та права «КРОК»*

Міжнародні угоди та конвенції є невід'ємною частиною сучасної глобальної правової системи, спрямованої на регулювання різноманітних аспектів суспільного життя. Одним із важливих напрямів розвитку міжнародного права є узгодженість у питаннях юридичної відповідальності, що визначається за вчинками суб'єктів права відповідно до міжнародних норм та обов'язків.

Консолідація зусиль спільноти держав для удосконалення поняття та виконання юридичної відповідальності знайшла своє відображення у ряді міжнародних угод та конвенцій. Ці документи визначають засади відповідальності держав, міжнародних організацій та інших суб'єктів міжнародного права за порушення міжнародних зобов'язань та норм. Серед них можна виділити Конвенцію Організації Об'єднаних Націй про договори міжнародних організацій з правами держав або міжнародних організацій та інших суб'єктів міжнародного права від 1986 року.

Також важливими компонентами інституту юридичної відповідальності є конвенції, спрямовані на захист прав людини та природного середовища. Наприклад, Римський статут Міжнародного кримінального суду встановлює індивідуальну юридичну відповідальність за найважливіші порушення міжнародного гуманітарного права, такі як геноцид, злочини проти людяності, воєнні злочини і злочини агресії [1].

У своєму сукупному вияві, ці міжнародні угоди та конвенції спрямовані на створення прозорого та обґрунтованого механізму юридичної відповідальності, сприяючи розвитку інституту міжнародного права та підвищенню ефективності його застосування. Це необхідний крок для забезпечення сталого розвитку та підтримки міжнародного порядку на основі принципів справедливості та взаємовідносин між державами.

Важливо відзначити, що міжнародні угоди та конвенції щодо юридичної відповідальності не лише встановлюють норми та принципи, але й сприяють розвитку механізмів для їхнього виконання та вирішення спорів. Через систему міжнародного арбітражу, міжнародні суди та інші інституції, створюються механізми, які сприяють розгляду конфліктів та забезпеченню відповідності міжнародним стандартам.

Процес ратифікації та впровадження міжнародних угод та конвенцій з юридичної відповідальності на національному рівні також має важливе значення. Він дозволяє врахувати особливості правових традицій та законодавства кожної держави, а також забезпечити відповідність міжнародних норм національним вимогам.

Водночас, виконання міжнародних угод з юридичної відповідальності може стикатися з викликами. Зокрема, можуть виникнути проблеми з ідентифікацією порушників, встановленням відповідальності та застосуванням відповідних санкцій. Додатково, важливо забезпечити зручний доступ до механізмів правосуддя та забезпечити збалансований підхід до розгляду спорів.

Україна є учасницею Європейської конвенції з прав людини та її протоколів, що встановлює правові гарантії для захисту основних прав і свобод людини. Подання скарг до Європейського суду з прав людини є механізмом контролю за дотриманням юридичної відповідальності з боку держави [2, с. 12].

Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції: Україна приєдналася до цієї конвенції в 2006 році. Вона визначає норми та заходи для запобігання корупції, розслідування та переслідування корупційних злочинів. Ці приклади свідчать про активну позицію України у відносинах міжнародної юридичної відповідальності. Дотримання міжнародних угод та конвенцій сприяє зміцненню правового порядку на світовому рівні та покращенню якості життя громадян [3, с. 90–93].

Висновки. Міжнародні угоди та конвенції, які спрямовані на розвиток інституту юридичної відповідальності, є важливим інструментом у формуванні сталого міжнародного правового порядку. Вони забезпечують необхідну юридичну базу для визначення відповідальності суб'єктів міжнародного права та вирішення спорів, сприяючи створенню рівних умов для всіх держав та інших учасників міжнародних відносин. Подальший розвиток цих інструментів та їх впровадження на національному рівні вимагає спільних зусиль та співпраці для забезпечення ефективності та реалізації принципів справедливості, рівноправності та відповідальності в міжнародних відносинах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Римський Статут Міжнародного Кримінального Суду, № 995-588 від 17.07.1998. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text.
2. Гусейнов Л. Г. Просторові межі дії Європейської конвенції з прав людини. Видання Української Правничої Фундації «Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі». № 4. Київ, 1999. URL: <http://eurocourt.in.ua/Article.asp?AIdx=108>.
3. Петрашко С. Я. Конвенція ООН проти корупції: універсалізація стандартів у сфері протидії корупції. Науковий вісник Ужгородського університету. Ужгород, 2011. Серія Право. Випуск 15. С. 90–93.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В УМОВАХ ВІЙНИ

Гаврилюк В. В.

*здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
юридичного факультету*

Приватного вищого навчального закладу

*«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*